

## Abstrakt

Často se nyní hovoří o úpadku či odcizení umění, což bývá spojováno s negativními vlivy masové kultury. Tyto negativní vlivy masové kultury se snažím prozkoumat a zaměřuji se především na hudbu, k čemuž využívám především kritiku masové kultury Theodora W. Adorna, jednoho z představitelů frankfurtské školy. Podle této kritiky ztrácí hudba vlivem masové kultury svá původní určení a svůj původní účel. Získává parazitní a fetišový charakter, vytrácí se z ní všechna individualita a stává se z ní pouhé standardizované zboží strojově vytvářené pro potřeby odbytu. Zároveň ale pomocí *Estetiky* od G.W.F Hegela představím filozofickou koncepci umění a pokusím se nahlédnout do pravé povahy a účelu umění, jak ji Hegel popisuje. Poté zhodnotím vzájemný vztah obou koncepcí a ukážu, že charakteristiky masové kultury, jak je Adorno popisuje, jsou s pravou povahou umění neslučitelné. V závěru se pokusím poukázat na možná až příliš skeptický a rezolutní pohled, který Adorno ve své kritice prezentuje. Zkusím ukázat, že i přes negativní vlivy masové kultury je zde stále prostor pro vyšší tvorbu a stále může vznikat hudba věrná svým původním určením.

## Klíčová slova

hudba, umění, kultura, estetika, masová kultura, kulturní průmysl, Hegel, Adorno